

Góð fjárfesting í læknanáminu

Bjarni Blomsterberg í Ungverjalandi

■ ■ ■ Hávar Sigurjónsson

Bjarni Blomsterberg lauk 5. ári í læknámi í Debrecen í Ungverjalandi í vor. Í sumar starfaði hann á Landspítalanum og heldur svo utan í haust til að ljúka 6. og síðasta árinu. Hann segir námið hafa gengið vel, byrjunarörðugleikar varðandi framandi land og nýtt tungumál séu sannarlega til staðar en þar sem námið fari allt fram á ensku hafi það hentað honum ágætlega.

„Ég lauk stúdentsprófi frá IB-braut í Menntaskólanum við Hamrahlíð en þar er kennt á ensku sem hentaði mér ágætlega þar sem ég bjó í Kaliforníu í 10 ár og flutti heim þegar ég var búinn með 10. bekk í High School.“

Hann segist fremur hafa viljað stunda læknánám þar sem kennt er á ensku vegna þessa bakgrunns síns og einnig segir hann möguleika til framhaldsnáms og starfa erlendis vera síst minni með slíkt nám í farteskinu. „Ég spáði reyndar í að fara í inntökuprófið í læknaeild HÍ og tók eitt ár í HÍ í lífefnafræði en þegar ég var búinn að taka inntökuprófið í Debrecen og komst þar inn ákvað ég að taka því.“

Í Debrecen er talsverður hópur af Íslendingum við nám í lækisfræði, eða um 125 manns. Til samanburðar eru um 300 læknememar við læknaeild HÍ svo þetta er ekki lítill hópur.

Það hefur stundum heyrst að auðveldara væri að komast inn í læknánám erlendis en hér heima og eflaust er eitthvað til í því. Bjarni segir að kröfurnar séu samt verulegar og á fyrstu tveimur árunum sé miskunnarlaust grisjað úr. „Við vorum um 450 sem byrjuðum saman á fyrsta árinu en núna í lok 5. ársins erum við um 120. Það segir allt sem segja þarf. Sumir hætta reyndar af sjálfsdáðum af ýmsum orsökum en töluverður fjöldi fellur hreinlega á prófum og verður að hætta þess vegna. Þó er ekki verið að fækka nemendum niður

í ákveðinn fjölda. Þeir sem ná prófunum halda áfram og fjöldinn er því breytilegur frá einu ári til annars.“

Inntökuprófið sjáft segir Bjarni að hafi verið bæði munnlegt og skriflegt. „Maður velur að taka próf í tveimur greinum af þremur, eðlisfræði, efnafræði og líffræði og síðan er munnlegt próf og viðtal við prófessora deildarinnar þar sem fyrst og fremst er verið að meta hvort maður þurfi að fara í svokallað BMC fornam (Basic Medicine Course) við deildina áður en hið eiginlega læknánám hefst. Fornámið er atlað fyrir þá sem hafa takmarkaðan grunn í þessum þremur greinum sem ég nefndi.“

Margir hafa talað um að kostnaður við læknánám fyrir Íslendinga utan Norðurlandanna sé verulegur og Bjarni tekur undir það. „Þetta hefur verið aukast með hverju ári og er orðið verulega dýrt. Í tilfelli hvers nemanda geta þeir hækkað skólagjöldin um 1000 dollara á ári sem fyrir mig þýðir að heildarskólagjöld fyrir námsárin sex verða 16.500 dollarar. Það er hærri upphæð en Lánasjóður íslenskra námsmanna lánar fyrir skólagjöldum þannig að maður verður að brúa bilið með einhverjum öðrum hætti.“

Hann bætir því við að kostnaður þeirra sem eru að hefja nám núna sé töluvert hærri en þetta þar sem skólagjöldin hafi hækkað árlega frá því hann byrjaði.

Aðspurður um námið sjálf segir hann að það sé mjög gott og að nokkru leyti frábrugðið því sem hann hafi kynnt sér um námið hér heima. „Fyrstu tvö árin er verkleg kennsla mun meiri, sérstaklega í anatómíunni. Þar erum við sett í miklar krufningar á raunverulegum líkum, en það er víst alveg hætt í HÍ. Prófin í líffærafræðinni eru munnleg og skrifleg og fara fram með krufningu raunverulegs líkamsparts. Að öðru leyti er námið hefðbundið og bóklegar greinar nánast hinar sömu

„Læknisstarfið í dag er svo alþjóðlegt að það er hægt að vinna nánast hvar sem er með þessa menntun,“ segir Bjarni Blomsterberg læknanemi í Ungverjalandi.

enda er námið alþjóðlega viðurkennt og próf þaðan gildir nánast alls staðar.“

Hann segir kröfur um kunnáttu í ungversku vera takmarkaðar en þó samt nokkrar þegar kemur fram á 3.- 5. ár. „Við þurfum að geta tekið stöðluð viðtöl við sjúklinga og sýnt fram á að geta rætt við sjúkling í klínískri skoðun. Ungverska er ekkert sérlega auðvelt tungumál og gjörólik bæði íslensku og ensku en maður sleppur með það sem teljast verður fremur lítil kunnátta.“

Bjarni segir að heildarkostnaður hans við námið í Ungverjalandi verði um 23 milljónir en hann brosir bara og segir að það sé eins gott að fá sæmilega borgaða vinnu í framhaldinu. „Það fer megnið af laununum í að greiða yfirdráttinn til að byrja með og ég neita því ekki að þetta er strembið en ég er sannfærður um að þetta nám sé góð fjárfesting.“

Það liggur beint við að spyrja hvort Ísland togi eitthvað sérstaklega í mann sem dvalið hefur meginhluta ævi sinnar erlendis. „Ég hef sterkar taugar til Íslands og þykir mjög vænt um það og ég vildi gjarnan vinna hér í framtíðinni. En það verður kannski ekki á næstu árum enda stefni ég á sérnam og svo verður framtíðin bara að leiða í ljós hvar maður setur sig niður. Læknisstarfið í dag er reyndar svo alþjóðlegt að það er hægt að vinna nánast hvar sem er með þessa menntun. Þetta er starf þar sem maður þarf ekki bindast einu landi.“